

ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κυριακή της Πεντηκοστής
7 Ιουνίου 2020

Απόστολος - ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ Β' 1-11

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἥσαν ἄπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἥχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὐ ἥσαν καθήμενοι· καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἔνα ἔκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἄπαντες Πνεύματος Ἅγιου, καὶ ἦρξαντο λαλεῖν ἐτέραις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἡσαν δὲ ἐν Ιερουσαλήμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἀνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἥκουν εἰς ἔκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· οὐκ ἴδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἔκαστος τῇ ἴδιᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾧ ἐγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ασίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ρωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβεῖς, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

Απόστολος - Μετάφραση ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ Β' 1-11

Όταν ἔφτασε η ημέρα της Πεντηκοστῆς, ἡταν όλοι μαζί συγκεντρωμένοι με ομοψυχία στο ίδιο μέρος. Ξαφνικά ἤρθε από τον ουρανό μια βουή σαν να φυσούσε δυνατός ἀνεμος, και γέμισε όλο το σπίτι όπου ἐμεναν. Επίσης τους παρουσιάστηκαν γλώσσες σαν φλόγες φωτιάς, που μοιράστηκαν και κάθισαν από μια στον καθένα απ' αυτούς. Όλοι τότε πλημμύρισαν από Πνεύμα Αγιο και ἀρχισαν να μιλούν σε ἄλλες γλώσσες, ανάλογα με την ικανότητα που τους ἐδινε το Πνεύμα. Στην Ιερουσαλήμ βρίσκονταν τότε ευσεβείς Ιουδαίοι από όλα τα μέρη του κόσμου. Όταν ακούστηκε αυτή η βουή, συγκεντρώθηκε πλήθος απ' αυτούς και ἡταν κατάπληκτοι, γιατί ο καθένας τους ἀκούγε τους αποστόλους να μιλάνε στη δική του γλώσσα. Είχαν μείνει όλοι εκστατικοί και με απορία ἐλεγαν μεταξύ τους: «Μα αυτοί όλοι που μιλάνε δεν είναι Γαλιλαίοι; Πώς, λοιπόν, εμείς τους ακούμε να μιλάνε στη δική μας μητρική γλώσσα; Πάρθοι, Μήδοι και Ελαμῖτες, κάτοικοι της Μεσοποταμίας, της Ιουδαίας και της Καππαδοκίας, του Πόντου και της Ασίας, της Φρυγίας και της Παμφυλίας, της Αιγύπτου, και από τα μέρη της λιβυκής Κυρήνης, Ρωμαίοι που είναι εγκατεστημένοι εδώ, Κρητικοί και Αραβεῖς, όλοι εμείς, είτε ιουδαϊκής καταγωγής είτε προσήλυτοι, τους ακούμε να μιλούν στις γλώσσες μας για τα θαυμαστά ἐργα του Θεού».

Ευαγγέλιο ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Ζ' 37-52, Η' 12

Τη̄ ἐσχάτη̄ ήμερα τῇ̄ μεγάλῃ̄ τῆς ἑορτῆς είστηκει ὁ Ἰησοῦς καὶ̄ ἔκραξε λέγων· ἐάν τις διψᾷ, ἐρχέσθω πρός με καὶ̄ πινέτω. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ̄ γραφή, ποταμοὶ̄ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ̄ ζεύσουσιν ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ̄ εἶπε περὶ̄ τοῦ Πνεύματος οὗ̄ ἔμελλον λαμβάνειν οἱ̄ πιστεύοντες εἰς αὐτόν· οὕπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτῑ Ἰησοῦς οὐδέπω ἐδοξάσθη. Πολλοὶ̄ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκούσαντες τὸν λόγον ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης· ἄλλοι ἔλεγον· οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός· ἄλλοι ἔλεγον· μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Οὐχὶ̄ ἡ̄ γραφὴ εἶπεν ὅτῑ ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ καὶ̄ ἀπὸ Βηθλεὲμ τῆς κώμης, ὅπου ἦν Δαυὶδ, ὁ Χριστὸς ἔρχεται; Σχίσμα οὖν ἐν τῷ̄ ὄχλῳ ἐγένετο δι' αὐτόν. Τινὲς δὲ̄ ἥθελον ἐξ αὐτῶν πιάσαι αὐτόν, ἄλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας. Ἡλθον οὖν οἱ̄ ὑπηρέται πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ̄ Φαρισαίους, καὶ̄ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· διατί οὐκ ἡγάγετε αὐτόν; Ἀπεκρίθησαν οἱ̄ ὑπηρέται· οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτοῖς οἱ̄ Φαρισαῖοι· μὴ καὶ̄ ὑμεῖς πεπλάνησθε; Μή τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπίστευσεν εἰς αὐτὸν ἢ̄ ἐκ τῶν Φαρισαίων; Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον ἐπικατάρατοί εἰσι! Λέγει Νικόδημος πρὸς αὐτούς, ὁ ἐλθὼν νυκτὸς πρὸς αὐτόν, εἰς ὃν ἐξ αὐτῶν· μὴ ὁ νόμος ἡμῶν κρίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐάν μὴ ἀκούσῃ παρ' αὐτοῦ πρότερον καὶ γνῶ τί ποιεῖ; Ἀπεκρίθησαν καὶ εἶπον αὐτῷ· μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; ἐρεύνησον καὶ ἵδε ὅτι προφήτης ἐκ τῆς Γαλιλαίας οὐκ ἐγήγερται. Πάλιν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησε λέγων· ἐγώ εἰμι τὸ φῶς τοῦ κόσμου· ὁ ἀκολουθῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ̄ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Ευαγγέλιο - Μετάφραση, ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗ Ζ' 37-52, Η' 12

Την τελευταία μέρα της γιορτής, την πιο λαμπρή, στάθηκε ο Ιησούς μπροστά στο πλήθος και φώναξε: «Οποιος διψάει, να 'ρθεί σ' εμένα και να πιει. Μέσα από κείνον που πιστεύει σ' εμένα, καθώς λέει η Γραφή, ποτάμια ζωντανό νερό θα τρέξουν». Αυτό το είπε ο Ιησούς εννοώντας το Πνεύμα που θα έπαιρναν όσοι πίστευαν σ' αυτόν. Γιατί, τότε ακόμα δεν είχαν το Αγιο Πνεύμα, αφού ο Ιησούς δεν είχε δοξαστεί με την ανάσταση. Πολλοί άνθρωποι από το πλήθος, που άκουσαν αυτά τα λόγια έλεγαν: «Αυτός είναι πραγματικά ο προφήτης που περιμένουμε». Άλλοι έλεγαν: «Αυτός είναι ο Μεσσίας». Ενώ άλλοι έλεγαν: «Ο Μεσσίας θα 'ρθει από την Γαλιλαία; Η Γραφή δεν είπε πως ο Μεσσίας θα προέρχεται από τους απογόνους του Δαβίδ και θα γεννηθεί στη Βηθλεέμ, το χωριό καταγωγής του Δαβίδ;» Διχάστηκε, λοιπόν, το πλήθος εξαιτίας του. Μερικοί απ' αυτούς ήθελαν να τον πιάσουν, κανείς όμως δεν άπλωνε χέρι πάνω του. Γύρισαν, λοιπόν, πίσω οι φρουροί στους αρχιερείς και στους Φαρισαίους, κι αυτοί τους ρώτησαν: «Γιατί δεν τον φέρατε;» Οι φρουροί απάντησαν: «Ποτέ άνθρωπος δε μίλησε όπως αυτός». Τους ξαναρώτησαν τότε οι Φαρισαίοι: «Μήπως παρασυρθήκατε κι εσείς; Πίστεψε σ' αυτόν κανένα μέλος του συνεδρίου ή κανείς από τους Φαρισαίους; Μόνον αυτός ο όχλος πιστεύει, που δεν ξέρουν το νόμο του Μωυσή και γι' αυτό είναι καταραμένοι». Τους ρώτησε τότε ο Νικόδημος, που ήταν ένας απ' αυτούς, εκείνος που είχε πάει στον Ιησού νύχτα λίγο καιρό πριν: «Μήπως μπορούμε σύμφωνα με το νόμο μας να καταδικάσουμε έναν ἄνθρωπο, αν πρώτα δεν τον ακούσουμε και δε μάθουμε τι ἔκανε;» Αυτοί του είπαν: «Μήπως κατάγεσαι κι εσύ από τη Γαλιλαία; Μελέτησε τις Γραφές και θα δεις πως κανένας προφήτης δεν πρόκειται να ἔρθει από τη Γαλιλαία». Τότε ο Ιησούς τους μίλησε πάλι και τους είπε: «Ἐγώ είμαι το φῶς του κόσμου· ὁποιος με ακολουθεί δεν θα πλανιέται στο σκοτάδι, αλλά θα ἔχει το φῶς που οδηγεί στη ζωή».

7 Ιουνίου 2020, Έκδοση Ιερού Ναού Παναγίας Παλουριώτισσας

Διεύθυνση: Τ.Θ. 29115, 1621 Λευκωσία

Πηγή : Η Καινή Διαθήκη, Έκδοση Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κύπρου

Υπεύθυνος: Πρωτοπρεσβύτερος Μιχαήλ Μαλιάπηης